

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 4015200892
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4015200892.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benzovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): E. P., nar. XX.XX.XXXX, H. XXXX/X, V., právne zastúpeného Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281 proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Piesková 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 17. júla 2015 č. k. KRPZ-NR-KDI-62/2015-SK, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/202/2015-66 zo dňa 7. septembra 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/202/2015-66 zo dňa 7. septembra 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej v texte rozsudku aj „krajský súd“) postupom podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu a podľa § 168 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SPP žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutím zo dňa 17.07.2015 č. KRPZ-NR-KDI-62/2015-SK žalovaný ako odvolací orgán odvolanie podané žalobcom zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Topoľčany zo dňa 13.05.2015 č. ORPZ-TO-ODI2-49/2015-P.

2. Uznesením zo dňa 05.12.2014 pod ČVS: ORP-68/DI-TO-2014 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví na tom skutkovom základe, že dňa 28.11.2014 o 15.25 hod. viedol vodič osobné motorové vozidlo zn. C. A6 ev. č. V. XXX M. na účelovej komunikácii po parkovisku pred obchodným domom Kaufland v Topoľčanoch, pričom počas jazdy z doposiaľ nezistených príčin došlo k zrážke s pracovníkom obchodného domu Kaufland chodcom E. P., ktorý v danom úseku tlačil pred sebou väčšie množstvo košíkov, následkom čoho chodec P. podľa lekárskej správy utrpel zranenia s neurčenou dĺžkou práceneschopnosti.

3. Po vykonanom dokazovaní MV SR OR PZ v Topoľčanoch vydalo dňa 06.12.2015 uznesenie, ktorým

bola vec postúpená na Okresný dopravný inšpektorát OR PZ v Topoľčanoch ako správne orgánu príslušnému na prejednanie priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, lebo výsledky skráteneho vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1, písm. g/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch“).

4. Okresné riaditeľstvo PZ v Topoľčanoch vydalo dňa 17.03.2015 rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-TO-ODI2-49/2015-P, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1, písm. g/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a podľa § 11 ods. 1, písm. a/ citovaného zákona obvinenému bola uložená sankcia - pokarhanie na tom skutkovom základe, že žalobca dňa 28.11.2014 o 15.25 hod. tlačil nákupné vozíky po účelovej komunikácii po parkovisku pred obchodným domom Kaufland v Topoľčanoch, pričom podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru doprava cestná nevenoval pozornosť daniu okolo seba, neprispôbil svoje konanie okamžitej dopravnej situácii a vytvoril vodičovi motorového vozidla Audi A6 ev.č. V. XXX M., ktoré viedol vodič C. K. po účelovej komunikácii po parkovisku pred obchodným domom Kaufland v Topoľčanoch prekážku neočakávanú a náhlu a došlo k zrážke motorového vozidla so žalobcom. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu žalobcu, ktorý utrpel podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia ťažké zranenie a s dĺžkou liečby a práceneschopnosťou minimálne 6 týždňov. Proti citovanému rozkazu podal žalobca odpor.

5. Žalobca podľa znaleckého posudku č. 114/2014 vypracovaného MUDr. E. H., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstva utrpel úraz ťažký s dĺžkou liečby minimálne 6 týždňov. Znalec z odboru doprava cestná Ing. V. P., vypracoval znalecký posudok č. 1/2015. Zo znaleckého posudku vyplýva, že technickou príčinou nehody bolo vytvorenie kolíznej situácie zo strany žalobcu, ktorý tlačil súpravu nákupných vozíkov a svojou technikou pohybu a aj tým, že nesledoval dianie okolo seba, vytvoril vodičovi osobného motorového vozidla zn. Audi A6 prekážku náhlu a zároveň aj prekážku neočakávanú.

6. Uvedeným konaním žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 53 ods. 2, 3, 4 s poukazom na § 137 ods. 2, písm. c/ zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke“) a bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1, písm. g/ zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Podľa § 11 ods. 3 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa upustilo od uloženia sankcie, nakoľko k náprave páchatela postačuje samotné prejednanie priestupku.

7. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol k námietke, že neboli naplnené všetky štyri znaky skutkovej podstaty, nasledovné: o priestupok sa jedná v prípade, ak je súčasne naplnený tzv. materiálny znak a formálny znak priestupku.

Materiálny znak je v zákonnej definícii vyjadrený tak, že ide o:

1. zavinené konanie, pri priestupkoch sa vyžaduje subjektívna zodpovednosť, pričom priestupkový zákona rozlišuje dva druhy zavinenia, a to nedbanlivosť a úmysel,

2. škodlivosť ako znak priestupku vyjadruje stupeň spoločenskej nebezpečnosti protiprávneho konania.

Formálnymi znakmi priestupku sú: všeobecné znaky priestupku, ktoré sú spoločné pre všetky priestupky - zavinenie, vek a pričetnosť páchatela.

Znaky skutkovej podstaty priestupku umožňujú priestupky špecifikovať. Skutková podstata priestupku musí obsahovať štyri znaky: subjekt, subjektívnu stránku, objekt, objektívnu stránku.

Subjektom - môže byť len fyzická osoba, ktorá je deliktuálne spôsobilá, t. j. ktorá v čase spáchania priestupku dovŕšila 15 rokov svojho veku a bola pričetná. V tomto prípade bol subjektom priestupku žalobca ako chodec tak, ako je definovaný v § 2 ods. 2 písm. f/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktorý sa pohyboval pešo na účelovej komunikácii tak, že tlačil pred sebou niekoľko nákupných vozíkov. Krajský súd sa nestotožnil s výkladom, ktorý prezentoval žalobca v podanej žalobe, v zmysle ktorého, ak žalobca tlačil viac ako jeden vozík, nie je možné ho považovať za chodca. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na to, že v citovanom ustanovení zákona o cestnej premávke sa vo vete

pred bodkočiarkou uviedlo, že chodcom je účastník cestnej premávky pohybujúci sa pešo, pričom ďalej zákon len vymenúva príklady, kedy treba považovať osobu za chodca. Tento výpočet je demonštratívny, teda rozhodne nie je možné z neho vyvodiť záver, že ak chodec tlačí (ťahá) viac vozíkov, kočíkov, alebo iných predmetov, už ho nemožno považovať za chodca. Zákon nemôže postihovať všetky situácie, v akých sa môže chodec stať účastníkom cestnej premávky. Výklad žalobcu v tom zmysle, že citované ustanovenie zákona sa vzťahuje na jednu osobu a jeden kočík, vozík a nerieši situáciu, ak osoba tlačí 20 vozíkov a ťahá 20 sánok, alebo vedie 20 zvierat nie je podľa názoru súdu správny, pretože by potom nebolo možné považovať za chodca ani osobu, ktorá tlačí (ťahá) napr. dva vozíky, alebo dva kočíky. Podľa názoru súdu je pre posúdenie veci irelevantná skutočnosť, koľko vozíkov, kočíkov a pod. osoba chodca ťahá alebo tlačí. Podstatné je zistenie, či sa osoba pohybuje po cestnej komunikácii pešo.

Subjektívna stránka - podľa § 3 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nebanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. Zavinenie žalobcu je vyjadrené vo výroku prvostupňového správneho orgánu tak, že sa žalobca uznáva vinným, pričom týmto výrokom je vyslovená jeho vina.

Objektom vo všeobecnosti sú vybrané spoločenské vzťahy chránené zákonom, resp. právom chránené záujmy. Najvšeobecnejším primárnym objektom je záujem na ochrane riadneho výkonu verejnej správy. Objektom skutkovej podstaty priestupku, z ktorého bol žalobca uznaný vinným je ochrana bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Objektívna stránka je najmä protiprávny charakter konania alebo nekonania, jeho negatívny následok a príčinná súvislosť medzi nimi. Objektívnou stránkou je protiprávny charakter konania žalobcu, popísaný v samotnom skutku priestupku, pričom medzi týmito konaním a vznikom dopravnej nehody je nepochybne príčinná súvislosť. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu v podanej žalobe, že sa žalobca pred začatím manévru (kruhového otočenia súpravy vozíkov) ubezpečil o tom, že sa za ním nenachádza žiadne auto. Takéto tvrdenie nevyplývalo ani z výpovede samotného žalobcu na pojednávaní, ktorý uviedol, že keď prechádzal do ľavého protismerného pruhu, tak sa otočil a vtedy auto nevidel, ale zároveň uviedol, že musel dávať pozor, aby niekoho nezrazil vozíkmi. Na otázku, či v čase, keď prekračoval stredovú deliacu čiaru, sa presvedčil, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, žalobca uviedol, že úplne dozadu sa neobzrel, musel dávať pozor, aby s vozíkmi niekoho nezrazil. Na ďalšiu otázku, či sa nepozrel bokom, keď prekračoval deliacu čiaru, uviedol, že sa bokom pozrel, ale vozidlo nevidel. Uvedená výpoveď žalobcu však bola vyvrátená znalcom z odboru cestná doprava Ing. P., ktorý uviedol, že E. P. sa so súpravou nákupných vozíkov pohyboval po priestore pravého jazdného pruhu, prakticky po celej jeho šírke, ale nakoniec prekročil aj stredovú deliacu čiaru bez toho, aby sa presvedčil, či môže bez ohrozenia do jazdného pruhu vstúpiť, či sa v jazdnom pruhu pohybuje nejaké vozidlo alebo nie a navyše sa ešte zvrhol chrbtom smerom do jazdného pruhu a vysunul pravú nohu dozadu, chodidlom von. Toto jeho konanie - vystrčenie pravej nohy dozadu bolo nepredvídateľné. Ak by pracovník Kauflandu (žalobca) nebol zaujatý len tlačением nákupných vozíkov a sledoval a vnímal aj dianie okolo seba, nemusel vstúpiť do jazdného koridoru prechádzajúceho osobného motorového vozidla a nemuselo dôjsť k stretu vozidla s chodidlom jeho pravej nohy. Osoba tlačiacia nákupné vozíky nie je subjektom s právom prednostného pohybu v dopravnom priestore.

8. Krajský súd nemal pochybnosti o tom, že priestupok kladený žalobcovi za vinu sa stal tak, ako to vyplývalo z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a že žalobca sa tohto priestupku dopustil. Žalovaný vo veci rozhodoval dňa 17.07.2015 na základe odvolania žalobcu, pričom rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 13.05.2015 potvrdil. Podľa názoru krajského súdu sa žalovaný v dôvodoch svojho rozhodnutia logicky a vecne správne vysporiadal s jednotlivými námietkami žalobcu v podanom odvolaní. V konaní správnych orgánov krajský súd nezistil také pochybenia a to ani procesné, z ktorých by bolo možné vyvodiť porušenie práv žalobcu ako účastníka priestupkového konania. Správne orgány dostatočným spôsobom zistili skutkový stav a vyvodili z neho správny právny záver, pričom ich rozhodnutia sú vecne správne a zákonu zodpovedajúce. Taktiež bol dodržaný i procesný postup vo vzťahu k žalobcovi, ktorý bol po skončení objasňovania priestupku riadne predvolaný na ústne pojednávanie, na ktorom mu bolo oznámené, že je obvinený zo spáchania konkrétneho priestupku, ku ktorému mal možnosť sa vyjadriť, bol oboznámený s podkladmi rozhodnutia a spôsobom ich získania, čo potvrdil i svojím podpisom.

9. Krajský súd uviedol, že pokiaľ právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 13.05.2015 v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa navrhol vykonať nové znalecké dokazovanie bez toho, aby uviedol, v čom vidí nesprávnosť znaleckého posudku, ktorý vypracoval znalec Ing. P., mal súd za to, že za dôkaznej situácie, z ktorej vychádzal prvostupňový správny orgán, by bolo neehospodárne vykonať nové znalecké dokazovanie.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že právne posúdenie vymedzenia subjektu priestupku, ktoré uviedol krajský súd, považuje za nesprávne. Argumentáciu súdu, že žalobca bol v danej situácii chodcom a že je dôležitá iba skutočnosť, že osoba sa pohybovala po cestnej komunikácii pešo, považoval za nesprávnu. Výklad § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke sa vzťahuje na jednu osobu a jeden kočík, vozík, sánky a zvieru a ustanovenie nerieši situáciu, ak osoba tlačí 20 vozíkov ako to bolo v prípade žalobcu. Sťažovateľ mal za to, že keďže nebol chodcom tak sa na neho nemohli vzťahovať ustanovenia týkajúce sa chodcov, preto nemohol byť ani subjektom uvedeného priestupku, ktorý sa mu kládol za vinu. Je nutné ho považovať za nemotorové vozidlo. Mal za to, že odôvodnenie právneho predpisu súdom dostatočne nevysvetlilo prečo krajský súd aplikoval tento právny predpis. Uvedené odôvodnenie sa nedalo považovať za dostatočné vyrovnanie sa s námietkami žalobcu.

11. Sťažovateľ namietal, že zo skutkového stavu nevyplývalo, že by sťažovateľ svoje konanie smeroval v danom čase k prejdenu vozovky z jednej strany na druhú. S touto skutočnosťou sa krajský súd vôbec nezaoberal, a to napriek tomu, že na uvedenú skutočnosť sťažovateľ opakovane poukazoval, a to aj pri výsluchu súdom. Sťažovateľ zdôraznil, že v čase pred dopravnou nehodou sa nepohyboval/neprechádzal cez cestu z jednej strany na druhú, ale sa pohyboval v smere jazdy v pravom pruhu cestnej vozovky. Svojím konaním tak nenaplnil formálnu objektívnu stránku priestupku, ktorý sa mu kladie za vinu.

12. Sťažovateľ uviedol, že v napadnutom rozsudku ani v rozhodnutí prvostupňového orgánu (vo výroku ani v odôvodnení) nebolo uvedené, či spáchal sťažovateľ skutok, ktorý sa mu kládol za vinu úmyselne alebo z nebanlivosti, t. j. aká bola vôľová a vedomostná zložka zavinenia k objektu, objektívnej stránke priestupku a protiprávnosti priestupku. Krajský súd ani žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach vôbec nezaoberal zavinením. Bez zavinenia niet priestupku. Pri nevedomostnej nebanlivosti musí byť okrem nevedomosti súčasne daná i povinnosť a možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom. Nič z uvedeného správne orgány nepreukázali. Nedostatok niektorých z týchto zložiek vždy znamená, že čin je nezavinený, t. j. nie je naplnená ani subjektívna stránka priestupku.

13. Ďalej v kasačnej sťažnosti uviedol, že zistené konanie sťažovateľa bolo v súlade s jeho pracovnými povinnosťami a právnymi predpismi, a toto konanie neohrozilo a ani neporušilo záujem chránený § 53 ods. 2, 3, a 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, žalobca bol jedinou osobou, ktorá niesla nepriaznivé následky uvedeného konania. Miestom na ktorom k dopravnej nehode došlo, je komunikácia pri nákupnom centre, na ktorej je zvýšený pohyb chodcov s nákupnými vozíkmi alebo aj bez nich. Uvedené miesto zo svojej povahy, a to napriek tomu, že ho tak zákon explicitne neoznačuje je miestom, kde by mali primerane platiť ustanovenia § 59 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

14. Sťažovateľ mal za to, že žalovaný bol povinný si v priestupkovom konaní zabezpečiť také dôkazy, ktoré by umožnili rozhodnúť o tom, či bol priestupok spáchaný alebo nie a súd mal povinnosť zistiť, či bol posudzovaným konaním porušený alebo aspoň ohrozený záujem spoločnosti v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

15. Sťažovateľ napádal skutkový stav veci opísaný v znaleckom posudku z dôvodu, že práve vodič bol ten, kto si počínal nebanlivo, keď sa snažil predchádzať sťažovateľa, ktorý v tom čase pred sebou tlačil súpravu 20 ks nákupných vozíkov, napriek tomu, že vodič sťažovateľa v dostatočnom časovom predstihu registroval (vodič uvedené vo svojej výpovedi potvrdil). Krajský súd ako aj žalovaný bol povinný uviesť vo svojom rozhodnutí konkrétne dôvody, pre ktoré sťažovateľom navrhovaný dôkaz (nové znalecké dokazovanie) nebolo v správnom konaní vykonané. Tým, že správny orgán navrhovaný

dôkaz nevykonala a ani sa vo svojom rozhodnutí s jeho odmietnutím dostatočne nevysporiadal, odoprel tak sťažovateľovi právo na spravodlivý proces. Krajský súd mal k uvedenému porušeniu základných práv sťažovateľa v prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného prihliadnúť a vyvodiť z neho príslušné právne následky.

16. Sťažovateľ navrhoval aby kasačný súd zrušil rozhodnutie žalovaného, prípadne aj prvostupňového správneho orgánu a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania alebo aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania.

17. Žalovaný ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sťažovateľ sa svojím konaním správal ako účastník cestnej premávky, čím vedome porušil ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu a dopustil sa dopravného priestupku. Nebolo možné konanie sťažovateľa považovať v súlade s jeho pracovnými povinnosťami a právnymi predpismi ako to uviedol v kasačnej sťažnosti, keď jeho konanie v inkriminovanom čase bolo vykonané na účelovej komunikácii na ktorú sa vzťahuje zákon o cestnej premávke upravujúci pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou a pod. K veci ďalej uviedol, že tam kde nie je krajnica alebo je krajnica neschodná, chodí sa čo najbližšie pri ľavom okraji vozovky. To platí aj pre chodca, ktorý nesie predmet, ktorým by mohol ohroziť premávku na chodníku alebo krajnici.

18. Podľa žalovaného zamestnanecký výkon sťažovateľa nebol celkom štandardný (tlačenie súpravy vozíkov dlhých 6-7 metrov bez prítomnosti odborne poučenej osoby) vyžadoval si prijať také opatrenia, aby spôsob organizácie dopravy na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky nebol narušený. Dokazovanie bolo vykonané procesne legálnymi dôkazmi, skutkový stav veci po vyhodnotení dôkazov bol riadne spoľahlivo zistený a preukázaný, na základe ktorého sa dospelo k záveru, že skutok ktorý sa kládol za vinu sťažovateľovi sa skutočne stal a bol zákonne uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke.

19. Vzhľadom na námietky, ktoré boli obsiahnuté v kasačnej sťažnosti považuje žalovaný za nedôvodné, pričom má za to, že zo strany sťažovateľa ide o účelovú snahu privodiť si len priaznivejšie rozhodnutie. Žalovaný navrhoval aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie o odvolaní bolo vydané v súlade so zákonom.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je v zmysle § 462 ods. 1 SSP dôvodná, a preto rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že dňa vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. o zrušení napadnutého rozsudku a o vrátení veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

21. Úlohou kasačného súdu bolo posúdiť zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 17.07.2015 a posúdiť, či tento vo vzťahu k žalobcovi postupoval v súlade so zákonom, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 13.05.2015, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1, písm. g/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a správny orgán prvého stupňa upustil od uloženia sankcie za priestupok.

22. Podľa § 491 ods. 1, 2 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

23. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

24. Podľa § 11 ods. 3 vyššie citovaného zákona, od uloženia sankcie možno v rozhodnutí o priestupku upustiť, ak k náprave páchatel'a postačí samotné prejednanie priestupku.

25. Podľa § 22 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. c/ vyššie citovaného zákona, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Za priestupok podľa odseku 1

c) písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

26. Podľa § 2 ods. 1, 2 písm. f/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov účinných v čase spáchanie skutku, cestnou premávkou na účely tohto zákona sa rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií 1) (ďalej len „cesta“) vodičmi vozidiel a chodcami.

Na účely tohto zákona sa ďalej rozumie

f) chodcom účastník cestnej premávky pohybujúci sa pešo; chodcom je aj osoba, ktorá napríklad tlačí alebo ťahá sánky, detský kočík, vozík pre osoby so zdravotným postihnutím alebo ručný vozík s celkovou šírkou nepresahujúcou 600 mm, osoba, ktorá sa pohybuje na lyžiach, korčuliach, skejtborde alebo obdobnom športovom vybavení, pomocou mechanického alebo elektrického vozíka pre osoby so zdravotným postihnutím, a osoba, ktorá tlačí bicykel alebo motocykel, alebo vedie zviera.

27. Podľa § 53 ods. 2, 3, 4 vyššie citovaného zákona, chodci, ktorí prechádzajú cez priechod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivo, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané.

Mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.

Pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

28. Podľa § 137 ods. 1, 2, písm. c/ vyššie citovaného zákona, porušenie povinností ustanovených týmto zákonom sa považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je

c) také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

29. Podľa § 139 ods. 1 SSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia.

30. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov

žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. Kasačný súd poukazuje na to, že odôvodnenie je časťou rozsudku, v ktorej správny súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Preto zákon ustanovuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Zatiaľ čo vo výroku správny súd vyslovuje, ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplynúť, prečo tak rozhodol. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a taktiež preskúmateľné z pohľadu kasačného súdu (Baricová J. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava. C.H.BECK, 2018.s. 720).

32. Súd považuje za nevyhnutné uviesť, že arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí súdov je najčastejšie daná rozporom súvislosti ich právnych argumentov a skutkových okolností prejednávaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03).

34. Krajský súd pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nepostupoval v zmysle vyššie uvedených zákonných pravidiel. Nedôsledne sa totiž vysporiadal s námietkou subjektívnej stránky priestupku. K námietke krajský súd uviedol, tak ako to namietal žalobca, iba že „Zavinenie žalobcu je vyjadrené vo výroku prvostupňového správneho orgánu, že sa žalobca uznáva vinným, pričom týmto výrokom je vyslovená jeho vina“. Takéto odôvodnenie nespĺňa kritérium presvedčivosti v zmysle § 139 ods. 2 SSP a je nepreskúmateľné. Krajský súd nezdôvodnil dostatočným spôsobom naplnenie subjektívnej stránky priestupku. Nie je ani uvedené či spáchal žalobca skutok, ktorý sa mu kladie za vinu úmyselne alebo z nedbanlivosti. Nesplnil si teda povinnosť právne relevantným spôsobom zdôvodniť námietku subjektívnej stránky priestupku vznesenú žalobcom v žalobe.

35. Ako vyplýva z uvedeného, odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať za presvedčivé a zákonné. Svojím postupom krajský súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, ktoré vychádza z čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR.

36. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/202/2015-66 zo dňa 07.09.2016 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať a vysporiadať so všetkými námietkami sťažovateľa, ktoré sú uvedené v správnej žalobe, ako aj v kasačnej sťažnosti a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

37. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

38. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre a vec mu vrátil na ďalšie konanie a v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

39. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0. (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.